

บทประพันธ์เพลงระดับมหาบัณฑิต : "วาโย" สำหรับวงออร์เคสตรา MASTER MUSIC COMPOSITION “VAYO” FOR ORCHESTRA

สยาม แชมช้อย* SIAM CHAMCHOY*

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร** NARONGRIT DHAMBUTRA**

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของบทประพันธ์เพลงระดับมหาบัณฑิต : “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา คือ บทประพันธ์เพลงที่มีลักษณะวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ โดยองค์ประกอบทั้งหมดที่เกิดขึ้นผ่านการที่ตีความจาก แนวคิด การทำสมาธิเพ่งกลิ่น ปรัชญาจากพุทธศาสนา หลักคำสอนของศาสนาพุทธ ตรรกะของผู้วิจัย จินตนาการของผู้วิจัย และหลักความเป็นจริงโดยอิงจากการพิจารณาของผู้วิจัย กระบวนการตีความในแต่ละองค์ประกอบจะมาจากการค้นคว้าข้อมูลของผู้วิจัยและนำมาเชื่อมโยงเข้ากับหลักการประพันธ์บทเพลง ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะถ่ายทอดหลักแนวคิดระหว่างศาสนากับหลักความเป็นจริง มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อต้องการนำเสนอสีสันของเสียง แนวคิด เนื้อหาดนตรี และมีวิธีการเรียบเรียงเสียงประสาน โดยผู้วิจัยจะรวบรวมศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการรังสรรค์ให้มีความเข้มข้นและน่าสนใจมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเปิดโลกทัศน์ให้กับผู้ฟังถึงแนวคิด มุมมองต่อดนตรีประเภทนามธรรม รวมทั้งบทประพันธ์เพลงยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่สนใจและเสริมสร้างทักษะในการประพันธ์กับผู้อื่นได้อีกด้วย

คำสำคัญ : วาโย/ ออร์เคสตรา/ ออร์เคสตราขนาดใหญ่/ หลักความเป็นจริง

* นิสิตระดับปริญญามหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, Reconseal2@gmail.com

* Master Student of Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, Reconseal2@gmail.com

** ศาสตราจารย์ ดร., สาขาดูริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, narongrit_d@hotmail.com

** Professor Dr., Western Music Faculty of Fine and Applies Arts, Chulalongkorn University, narongrit_d@hotmail.com

Abstract

This article constitutes a part of the master level of music composition “Vayo” for orchestra. It is a composition characterized by a large-scale orchestral formation with all musical components originating from philosophical aspects of Kasina Meditation, Buddhism, the ethical perspective of the researcher, imaginative interpretations, and realism based on the researcher’s experiences. The researcher aims to convey the principles bridging religion and reality. The objective is to present tone colour, musical content, and the dimension of orchestrating harmonies by collecting and examining relevant materials to create depth and generate interest effectively. In this regard, the researcher aims to broaden the audience's perspective towards the philosophical aspects of abstract music while allowing the compositions to inspire those interested in composition skills.

Keywords: Vayo/ Orchestra/ Large-scale Orchestral Arrangement/ Realism

บทนำ

บทประพันธ์เพลงระดับมหาดบัณฑิต : “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี 2023 “วาโย” นั้นมาจากคำว่าวาโยกสิณมีชื่อเรียกที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อการเพ่งกสิณ เป็นการฝึกสมาธิขั้นสูงของศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกรรมฐาน โดยการเพ่งกสิณนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ กสิณธาตุ และกสิณเฉพาะจิต วาโยกสิณจัดอยู่ในกสิณธาตุแบ่งออกเป็น 6 อย่าง คือ ปฐวีกสิณหรือดิน อาโปกสิณหรือน้ำ วาโยกสิณหรือลม เตโชกสิณหรือไฟ อากาสกสิณหรือช่องว่าง และอาโลกสิณหรือแสงสว่าง การเพ่งกสิณเป็นการเพ่งมองวัตถุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งผ่านการทำสมาธิ และถ้าเราเปรียบเทียบกับกรณีที่มนุษย์จดจ่อตั้งใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีสมาธิในความคิดของผู้วิจัยทั้งสองอย่างนี้มีความใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยมีโอกาสดูผลงานบทประพันธ์เพลงของนักประพันธ์เพลงที่ทรงอิทธิพลหลากหลายท่าน โดยมุ่งเน้นที่ยุคร่วมสมัยมาจนถึง ณ เวลานี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะรังสรรค์ผลงานบทประพันธ์เพลงประเภทดนตรีนามธรรมในรูปแบบของตัวผู้วิจัยเอง โดยนำองค์ประกอบที่ได้กล่าวไว้ คือ แนวคิดการทำสมาธิเพ่งกสิณปรัชญาจากพุทธศาสนา หลักคำสอนของศาสนาพุทธ ธรรมชาติของผู้วิจัย จินตนาการของผู้วิจัย และหลักความเป็นจริงโดยอิงจากการพิจารณาของผู้วิจัย เนื่องจากในขณะที่กำลังศึกษานั้น ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาองค์ความรู้ แนวคิด เทคนิคการประพันธ์เพลงที่หลากหลาย เกี่ยวกับผลงานบทประพันธ์เพลงต่าง ๆ ที่นำแนวคิดหลักการมาถ่ายทอดและตีความผ่านบทเพลง ทั้ง แนวคิด เทคนิค รวมถึงจินตนาการ จึงเปิดโลกทัศน์ให้ผู้วิจัยรับรู้และเข้าใจถึงวิธีการถ่ายทอดและตีความของนักประพันธ์เพลงหลายท่าน ทั้งหมดนี้คือความหลากหลายของการประพันธ์บทเพลงที่ไม่มีสิ้นสุดตามแต่ผู้ประพันธ์จะรังสรรค์ขึ้นมา ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ระบบเสียงแบบ Atonal เพื่อให้เกิดความคลุมเครือของเสียงสื่อถึงนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ สิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบที่ผู้วิจัยศึกษาและนำมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน นั่นคือแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความหลงใหลและต้องการที่จะรังสรรค์บทประพันธ์เพลงระดับมหาดบัณฑิต “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งเป็นครั้งแรกของผู้วิจัยที่ได้มีโอกาสสร้างผลงานการประพันธ์เพลงสำหรับวงออร์เคสตราขนาดใหญ่

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์บทเพลงนามธรรมที่นำแนวคิดปรัชญา ศาสนา ธรรมชาติ จินตนาการ และหลักความเป็นจริง ซึ่งตีความจากการทำกรรมฐานการเพ่งกสิณ
2. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงในรูปแบบวงออร์เคสตรา ตามประเภทดนตรีนามธรรมเพื่อทดลองและเผยแพร่

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักการปฏิบัติสมาธิพุทธศาสนา รวมไปถึงการเกิดลมและการเคลื่อนที่ของลม
2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. กำหนดสังคีตลักษณ์ แนวทำนอง การประสานเสียง ศูนย์กลางของเสียงและอัตราจังหวะ
4. เริ่มประพันธ์เพลงตามแบบแผนที่ผู้วิจัยได้กำหนด
5. เผยแพร่บทประพันธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทประพันธ์เพลงประเภทดนตรีนามธรรมจากหลักการแนวคิดจากการทำกรรณฐานการเพ่งกลิ่นในรูปแบบการเรียบเรียงเสียงประสานในวงออร์เคสตรา

2. สร้างสรรค์แนวทางการประพันธ์ทางดนตรีภายใต้แนวทางของดนตรีนามธรรมที่ส่งเสริมจินตนาการและมีคุณค่าต่อใจแก่ผู้ฟัง

บทประพันธ์เพลงระดับมหาบัณฑิต : “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา จัดว่าเป็นดนตรีบรรเลงประเภทดนตรีนามธรรม ซึ่งประกอบด้วยตอนทั้งหมด 7 ตอน คือ เจตคติ ตรรกะ มโนภาพ จินตนาการ รูปธรรม กรรณฐาน และความเป็นจริงผ่านการตีความของวิจัย มีความยาวเฉลี่ยโดยรวม 16 นาที

ตัวอย่างที่ 1 กลุ่มโน้ตรูปแบบคล้ายเดิมที่มีการกลับมาซ้ำ
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 เจตคติลม (Ced Khā ti "lm")

เข้าสู่หลักการแนวคิดในรูปแบบของเจตคติ เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้วิจัยต้องการเชื่อมโยงให้เห็นระหว่างเจตคติของผู้วิจัยที่มีต่อลม และการเพ่งวาโยกลิ่น ที่แม้แนวคิดอาจแตกต่างกันแต่ก็ถูกเชื่อมโยงด้วยสิ่งเดียวกันคือ ลม ในตอนนี้ผู้วิจัยพัฒนาจากเทคนิคหลากหลายคอร์ด (Polychord) กลุ่มโน้ตเสียงประสานรวมถึงเนื้อดนตรีจะสามารถจำแนกได้แต่ยังคงไว้ซึ่งความคลุมเครือ กล่าวให้เข้าใจโดยง่ายผู้วิจัยนำกลุ่มโน้ตเสียงประสาน 2 ส่วน ที่แทนถึงเจตคติของผู้วิจัย และการเพ่งวาโยกลิ่น คือ ส่วนที่เป็นเสียงประสานที่สามารถ

ระบุได้กับส่วนที่เป็นเสียงประสานคั่นคู่เสียงกระด้าง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทคนิคที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เนื้อดนตรีที่กล่าวถึงรูปลักษณะของลมในกลุ่มเครื่องลมไม้ใน (ตัวอย่างที่ 2) กลุ่มโน้ตเสียงประสานที่ระบุได้ และกลุ่มเสียงประสานคั่นคู่เสียงกระด้าง ซ้อนกันเนื้อดนตรีที่มีรูปลักษณะของลม โดยกลุ่มโน้ตเสียงประสานที่ระบุได้จัดอยู่ในคอร์ด C Augmented 7th และเสียงประสานคั่นคู่เสียงกระด้าง

ตัวอย่างที่ 2 กลุ่มโน้ตเสียงประสานบนคอร์ด C Augmented 7thและเสียงประสานคั่นคู่เสียงกระด้าง
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 2 ตรรกะ (The Trrka)

เข้าสู่หลักการแนวคิดในรูปแบบของตรรกะ ตรรกะ คือ เหตุผลที่ใช้ในการคิดและการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยต้องการตีความและถ่ายทอดตรรกะของผู้วิจัยที่มีต่อการเพ่งวาโยกสิน จะเห็นได้ชัดเจนระหว่างสองกลุ่มเสียงประสาน กลุ่มเครื่องเป่าลมไม้เป็นตัวแทนตรรกะของผู้วิจัย และกลุ่มเครื่องทองเหลืองเป็นตัวแทนของการเพ่งวาโยกสิน กล่าวคือ ผู้วิจัยต้องการสื่อแนวคิด ตรรกะของผู้วิจัยกับการเพ่งวาโยกสิน ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันแต่ก็ถูกเชื่อมโยงด้วยสิ่งเดียวกันคือ ลม เพื่อให้เกิดความสอดคล้องของแนวคิดทั้งสองที่กล่าวถึงลม ถ้าจะกล่าวถึงทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับลม ลม คือ กระแสอากาศที่มีมวล ผนวกกับผู้วิจัยต้องการเพิ่มความละเอียดของเสียงโดยใช้เทคนิคมวลเสียงผสม (Sound mass) จะเห็นได้ชัดเจนจากเนื้อดนตรีที่แตกต่างจากตอนนำเสนอและตอนที่ 1 ที่มีความละเอียดและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น รวมถึงความเข้มเสียง (Dynamics) ที่จัดวางในลักษณะที่สวนรับกันระหว่างกลุ่มทั้งสองนี้ ยังคงไว้ซึ่งเนื้อดนตรีในรูปลักษณะของลม เพื่อบรรยายถึงลมในตรรกะ

ของผู้วิจัยในการเพ่งวาโยกสิน (ตัวอย่างที่ 3)

A musical score for a symphony orchestra, showing staves for Percussion, Flutes, Oboes, English Horn, Clarinets, Bass Clarinet, Basses, Horns, Trumpets, Trombones, and Tuba. The score is divided into measures, with a large section highlighted by a box.

ตัวอย่างที่ 3 มวลเสียงผสมกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ และกลุ่มเครื่องทองเหลือง
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 3 มโนภาพ Mnophap (Conception)

เข้าสู่หลักการแนวคิดในรูปแบบของมโนภาพ เนื่องจากมโนภาพคือความคิดที่มนุษย์ได้พบเห็นจึงเกิดภาพขึ้นในใจ ผู้วิจัยจึงตีความการเพ่งวาโยกสินเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดในรูปแบบของมโนภาพของตัวผู้วิจัยเอง สำหรับผู้วิจัย การเพ่งวาโยกสิน หรือเพ่งความคิดถึง ลมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่มีความซับซ้อนในเรื่องมวล ผู้วิจัยพัฒนาต่อยอดจากเทคนิคมวลเสียงผสมโดยการเพิ่มความละเอียดของสัดส่วนโน้ตในกลุ่มเครื่องสาย ก่อให้เกิดเนื้อดนตรีในรูปแบบการซ้อนชั้นทำนอง (Stratification) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มระดับเสียง (Pitch) ในจำนวนที่มากขึ้นจากตอนที่ 2 ลวดลายของระดับเสียงในแต่ละแนวยังมีระยะเสียงที่ใกล้เคียงกันเพื่อให้สอดคล้องกับการเพ่งวาโยกสินและมโนภาพของตัวผู้วิจัยเองใน (ตัวอย่างที่ 4) กลุ่มระดับเสียงที่ซ้อนชั้นกัน

A page of a musical score for a symphony. It features 14 staves, grouped into four sections: Violins (1-5), Violas (1-2), Violoncellos (1-2), and Contrabasses (1-2). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like 'fff' (fortissimo) and 'mp' (mezzo-piano). There are also articulation markings like 'molto cresc' (molto crescendo). The score is written in a standard musical notation style with a key signature of one flat and a time signature of 3/4.

ตัวอย่างที่ 4 กลุ่มระดับเสียงที่ซ้อนชั้นกัน
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 4 จินตนาการ Jin Tānar Kārṇ (Imagination)

เข้าสู่หลักการแนวคิดในรูปแบบของจินตนาการ จินตนาการคือ การคิดสร้างภาพในจิตใจตามแต่ตัวผู้คิดจะรังสรรค์ ผู้วิจัยจึงตีความการเพ่งวาทโยกสลับเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดในรูปแบบของจินตนาการ ในตอนนี้ผู้วิจัยต้องการสร้างความแตกต่างจากตอนอื่นเพื่อให้เหมาะสมกับชื่อตอน นอกจากเนื้อดนตรีที่แตกต่างจากตอนอื่นที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือเครื่องหมายประจำจังหวะรูปแบบของอัตราจังหวะแบบไม่คงที่ (Irregular meter) รวมถึงแนวเสียงในลักษณะที่ขนานกัน หรือพาราลเลลิซึม (Parallelism) โดยมีไวบราโฟนกับไซโลโฟนเป็นทำนองหลัก และเครื่องกลองทิมปานีกับวูดบล็อก ทำหน้าที่ลักษณะจังหวะ (Rhythm) ในแนวซ้ำยืนพื้น (Ostinato) จะสังเกตได้ว่าความซับซ้อนจะต่างจากตอนก่อนหน้านี้ แต่จะถูกแทนที่ด้วยความชัดเจนด้วยกลุ่มเครื่องทำนองหลัก (Melody Section) ที่บรรเลงโดยกลุ่มเครื่องกระทบ (Percussion) ใน (ตัวอย่างที่ 5)

Vib. 7

Vibraphone

Perc.

Xyl.

Mute with a cloth, Hard timpani sticks.

Left-hand on timpani Right-hand on woodbox Medium Pitch "Soft Mallet Drumsticks"

mf

mp

mf

3

ตัวอย่างที่ 5 กลุ่มเครื่องทำนองหลัก
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 5 รูปธรรมในการกำหนด (Concreteness in Define)

เข้าสู่หลักการแนวคิดในรูปแบบของความเป็นรูปธรรมในการกำหนด รูปธรรมคือ สิ่งที่สามารถแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นจริงมิใช่เป็นเพียงทฤษฎี ในกรณีนี้ผู้วิจัยต้องการใช้การกำหนดของผู้วิจัยเอง เพื่อให้เห็นถึงรูปธรรมที่ชัดเจน กล่าวคือ หลังจากที่ได้ค้นคว้าข้อมูล ผู้วิจัยต้องการเชื่อมโยงระหว่างการเพ่งวาโยกสณให้เห็นเป็นรูปธรรมผ่านการกำหนดของผู้วิจัย ซึ่งจะค่อนข้างแตกต่างจากแนวคิดเดิมของการเพ่งวาโยกสณ ด้วยเหตุนี้จึงนำทั้งสองสิ่งนี้เป็นวัตถุดิบมาใช้ในตอนนี ผู้วิจัยรังสรรค์สองทำนองย่อยเอก (Motive) ที่เป็นตัวแทนระหว่างแนวคิดเดิมของการเพ่งวาโยกสณ และรูปธรรมของการเพ่งวาโยกสณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นในลักษณะของบันไดเสียง (Scale) ในระดับเสียงรูปแบบครึ่งขึ้นสองโครมาติก (Chromatic half-step) สดส่วนเส้นรวบเข็บตสามชั้น (Beam) ทั้งหมดนี้เป็นเทคนิคที่ผู้วิจัยนำมาพัฒนาทำนองทั้งสองที่มีความใกล้เคียงกัน สื่อให้เห็นถึงแนวคิดระหว่างทั้งสองแนวคิดแม้ว่าจะมีความต่างกัน แต่ถ้ามองโดยรวมทั้งสองทำนองมีรูปแบบและทิศทางที่เหมือนกัน ผู้วิจัยต้องการให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างการเพ่งกสณกับการที่มนุษย์เราจดจ่อกับอะไรสักอย่างเข้าไปเข้ามา เนื้อดนตรีจากเดิมที่มีความเข้มข้นในตอนก่อนหน้านี้จะลดความเข้มข้นของเนื้อดนตรีลงใน (ตัวอย่างที่ 6)

4

Flute 2

Oboe 1

Percussion 3

fp

mf

15

ตัวอย่างที่ 6 กลุ่มสองทำนองย่อยเอกทั้งสองในลักษณะของบันไดเสียงครึ่งขึ้นสองโครมาติก
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 6 กรรมฐาน Krām ma ṭīhān (Meditation)

เข้าสู่หลักการแนวคิดกรรมฐานหรือวิปัสสนากรรมฐาน สำหรับผู้วิจัยกรรมฐานถือเป็นอีกขั้นของการทำสมาธิอย่างที่กำลังไวกังตัน การเพ่งวโยกลินเป็นส่วนหนึ่งของกรรมฐาน จะสังเกตได้จากห้าตอนก่อนหน้านี้ความเข้มข้นของเนือดนตรีจะลดความเข้มข้นลงจะสามารถจำแนกเนือดนตรีได้ง่ายยิ่งขึ้น แต่ผู้วิจัยยังคงนำเทคนิคการประพันธ์เพลงกลับมาใช้ อาทิ พาราลเลลิซึม จะสังเกตได้จากกลุ่มเครื่องสายแรก (หมายเลข 1) วิโอลากับไวโอลอนเชลโล่ที่ทำนองมีความใกล้เคียงไปในทิศทางเดียวกัน และกลุ่มเครื่องสายที่สอง (หมายเลข 2) ไวโอลิน ผู้วิจัยมีการกระจายกลุ่มทำนองโดยใช้เทคนิคการย่อยทำนอง (Fragmentation) โดยนำวัสดุทำนองมาจากกลุ่มเครื่องสายแรก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดกรรมฐานหรือการทำสมาธิที่สื่อถึงผู้ที่มีความสงบในจิตสามารถจำแนกหลายสิ่งรอบตัวได้ ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยต้องการทำให้เนือดนตรีเบาบางลงเพื่อจัดเสียงให้มีความสมดุล (Balance) สำหรับตอนต่อไปใน (ตัวอย่างที่ 7)

2

Violin 5
Violin 4
Violin 3
Violin 2
Violin 1
Violoncello 1
Violoncello 2

ตัวอย่างที่ 7 กลุ่มเครื่องสายหนึ่ง (หมายเลข 1) และกลุ่มเครื่องสายสองที่ทำการย่อยทำนอง (หมายเลข 2)
ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 7 นิยามลม "Im peal" Definnision

เป็นตอนสุดท้ายของบทประพันธ์เพลงระดับมหาบัณฑิต : “วโย” สำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งกล่าวถึงการเพ่งวโยกลิน ความเป็นจริงที่ควรจะเป็นตามที่คุณวิจัยตีความโดยไม่ได้ผ่านหลักการแนวคิดเหมือนตอนที่ผ่านมา กล่าวให้เข้าใจโดยง่าย ผู้วิจัยต้องสื่อให้เห็นถึงลมตามธรรมชาติที่เป็นเพียงแค่ลมปกติที่มนุษย์เราสามารถได้ยินและรู้สึกได้ ผู้วิจัยจำลองลักษณะของลมตามธรรมชาติที่เป็นรูปลักษณะผ่านเนือดนตรีและเสียง โดยใช้เทคนิคเฉพาะเครื่องทั้ง

เครื่องลมไม้ และเครื่องลมทองเหลือง การเป่าลมผ่านเครื่อง ในกรณีนี้ผู้วิจัยจะระบุคำอธิบายในการบันทึกโน้ต (Notation) ว่า (Wind Sound) โดยผสมเข้ากับเทคนิคการรัวลิ้น (Flutter tonguing) และเทคนิคกดแป้นแบบซุ่ม ผู้วิจัยจะระบุคำอธิบายในการบันทึกโน้ตว่า (Random kick key) เพื่อให้เกิดเอฟเฟกต์เสียง (Sound Effect) ใน (ตัวอย่างที่ 8) และ (ตัวอย่างที่ 9)

The image displays a musical score for a woodwind section, including Piccolo, Flute 1, Flute 2, Oboe 1, Oboe 2, English Horn, Clarinet in Bb 1, Clarinet in Bb 2, and Bass Clarinet in Bb. The score is written in 2/4 time and features various wind sound effects. Key annotations include 'wind sound random kick key' and 'f' (forte) dynamics. The score is divided into measures, with some measures containing multiple notes and rests. The woodwind section is shown in a grand staff format, with each instrument's part on its own staff. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

ตัวอย่างที่ 8 เทคนิคการใช้ลมผ่านเครื่อง เทคนิคการรัวลิ้น และเทคนิคกดแป้นแบบซุ่ม กลุ่มเครื่องลมไม้
ที่มา : ผู้วิจัย

The image displays a musical score for a brass ensemble. The instruments listed on the left are Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Bass Trombone, and Tuba. The score is divided into two main sections by a double bar line. The first section features various dynamic markings such as *f* (forte), *ff* (fortissimo), and *ppp* (pianissimo), along with articulation marks like staccato and marcato. The second section continues with similar dynamics and articulation. The notation includes stems, beams, and various musical symbols typical of a brass score.

ตัวอย่างที่ 9 เทคนิคการใช้ลมผ่านเครื่อง เทคนิคการรัวลิ้น กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ที่มา : ผู้วิจัย

สำหรับตอนจบหรือช่วงสุดท้ายของบทเพลงผู้วิจัยต้องการให้มีกระแสสีสัน (Dynamism) ที่มีความคลุมเครือสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ค้างคา เนื่องจากต้องการจะสรุปถึงเวลาที่มนุษย์เราไม่ว่าจะเป็นการคิด การเพ่งกสิณ หรืออะไรก็ตาม ย่อมมีลักษณะของการเกิดแล้วหายไป การเพ่งวาโยกสิณเช่นกัน ช่วงสุดท้ายนี้ผู้วิจัยต้องการกล่าวถึงวาโยกสิณหรือลมที่พัดผ่านความคิดต่าง ๆ ของตัวเราไป กล่าวให้เข้าใจโดยง่ายเสมือนลมที่พัดผ่านตัวเราไปจนถึงตอนจบ (ตัวอย่างที่ 10)

ตัวอย่างที่ 10 ช่วงสุดท้ายของบทเพลง
ที่มา : ผู้วิจัย

ผลการวิจัย

บทประพันธ์เพลงระดับมหาดบัณฑิต : “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา ผู้วิจัยเชื่อมโยงแนวความคิดการเพ่ง
วาโยกสิณและแนวคิดหลักการความเป็นจริงต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันการทำสมาธิเพ่งจิตถึงลม
กับแนวคิดทั่วไปที่มนุษย์เราคิดถึงลมในหลากหลายรูปแบบ ถ่ายทอดสู่ตอนในบทเพลง โดยทั้ง 7 ตอนนี้ ผู้วิจัย
เลือกใช้เทคนิควิธีประพันธ์เพลงที่สอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบทั้งหมดที่ผู้วิจัยใช้เป็นวัตถุดิบในการประพันธ์
ทั้งระบบเสียงแบบ Atonal เทคนิคการสอดประสาน รวมถึงเทคนิคการประพันธ์เพลงรูปแบบอื่น ๆ ผลที่ได้คือ
บทประพันธ์ที่ประกอบด้วยตอนทั้ง 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เจตคติลม สื่อถึงแนวคิดสองสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีต่อลม
กับการเพ่งวาโยกสิณ โดยใช้เทคนิคหลากหลายเสียง

ตอนที่ 2 ตรรกะ สื่อถึงแนวคิดสองสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างตรรกะหรือเหตุผล กับการเพ่งวาโยกสิณ โดยใช้
เทคนิคมวลเสียงผสม

ตอนที่ 3 มโนภาพ สื่อถึงแนวคิดสองสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างมโนภาพถึงลมกับการเพ่งวาโยกสิณ โดยใช้
เทคนิคการซ้อนชั้นทำนอง

ตอนที่ 4 จินตนาการ สื่อถึงแนวคิดสองสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างจินตนาการถึงลมกับการเพ่งวาโยกสิน โดยใช้เทคนิคแนวเสียงขนาน และเทคนิคอัตราจังหวะแบบไม่คงที่

ตอนที่ 5 รูปธรรมในการกำหนด สื่อถึงแนวคิดสองสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างลมในความคิดของผู้วิจัยที่เป็นรูปธรรม กับการเพ่งวาโยกสิน โดยใช้เทคนิคระดับเสียงรูปแบบครึ่งขึ้นสองโครมาติก

ตอนที่ 6 กรรณฐาน การเพ่งวาโยกสินเป็นส่วนหนึ่งของกรรณฐาน ผู้วิจัยต้องการย่อยแนวคิดให้ใกล้เคียงกันมากที่สุดของแต่ละแนวเสียง โดยใช้เทคนิคการย่อยทำนอง

ตอนที่ 7 นิยามลม ในตอนสุดท้ายเป็นการสรุปถึงลมตามธรรมชาติ โดยใช้เทคนิคเฉพาะเครื่องทั้งเครื่องลมไม้ และเครื่องลมทองเหลือง การเป่าลมผ่านเครื่อง เพื่อให้ได้รูปแบบเนื้อดนตรี และเสียงของลม

สรุปผลการดำเนินการวิจัย/ อภิปรายผล

บทประพันธ์เพลงระดับมหาบัณฑิต : “วาโย” สำหรับวงออร์เคสตรา จัดว่าเป็นบทประพันธ์เพลงประเภทดนตรีนามธรรม โดยนำแนวคิดการเพ่งวาโยกสิน เชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดหลักการต่าง ๆ โดยอิงจากการพิจารณาของผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ เจตคติลม ตรรกะ มโนภาพ จินตนาการ รูปธรรมในการกำหนด กรรณฐาน และนิยามลม โดยทั้ง 7 ตอนผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และหาความหมายในแต่ละตอนเพื่อหาความเชื่อมโยงกับแนวคิดการเพ่งวาโยกสิน ผู้วิจัยต้องการจะถ่ายทอดความเชื่อมโยงกันระหว่างการเพ่งวาโยกสิน และแนวคิดในแต่ละตอนไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการประพันธ์ และรูปแบบต่าง ๆ อาทิ มวลเสียงผสม ขึ้นคู่เสียงกระด้าง การใช้โน้ตครึ่งเสียง การซ้อนชั้นทำนอง การใช้รูปแบบขนาน การย่อยทำนอง ซึ่งก่อให้เกิดทำนองและระดับเสียงที่มีความใกล้เคียงกัน สื่อให้เห็นถึงแนวคิดการเพ่งวาโยกสินและแนวคิดทั้ง 7 ตอน ที่มีคล้ายคลึงกัน โดยการจัดเรียงองค์ประกอบต่าง ๆ ในด้านภาพรวมของบทเพลง ผลลัพธ์ของบทประพันธ์เพลงเป็นไปตามความต้องการของผู้วิจัย

บรรณานุกรม

จรูญ วรรณกลสินานนท์. (ม.ป.ป.). *การเฟื่องกลิ่น วิธีฝึกกรรมฐานที่จิตเป็นสมาธิเร็ว*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์พุทธลีลา.
ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2552). *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2564). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
ปสันโน ภิกขุ. (2556). *ฝึก 40 ฝน*. คิว พรินท์ แมเนจเม้น จำกัด.
พาสนา จุลรัตน์. (2564). *จิตวิทยาการรู้คิด*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Boulez, P. (1971). *Mémoriale*. Score. Boulez.
Copland, A. (1954). *Appalachian Spring, ballet for orchestra score*. Copland.
De Leeuw, T. (2005). *Music of the Twentieth Century*. 3rd ed. University Press.
Debussy, C. (1910). *Preludes, Book 1, No.8*. Score. Debussy.
Debussy, C. (1913). *Preludes, Book 2, No.7*. Score. Debussy.
Ives, C. (1921). *Majority*. Score. Ives.
Kostka, S. and Dorothy, P. (2008). *Tonal Harmony with an Introduction to Twentieth-Century Music*. 6th ed. McGraw-Hill.
Ligeti, G. (1961). *Atmosphères*. Score. Ligeti.
Messiaen, O. (1944). *Vingt Regards sur l'Enfant-Jésus, VII, Regard de la Croix*. Score. Messiaen.
Schönberg, A. (1912). *Pierrot lunaire, Op.21, Colombine/Columbine*. Score. Schönberg.
Stockhausen, K. (1957). *Gruppen*. Score. Stockhausen.
Stravinsky, I. (1913). *The Rite of Spring II*. Score. Stravinsky.
Takemitsu, T. (1992). *And Then I Knew 'Twas Wind for Trio*. Score. Takemitsu.
Xenakis, I. (1954). *Metastaseis*. Score. Xenakis.
Xenakis, I. (1959). *Syrmos for string orchestra*. Score. Xenakis.